

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/112/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205677
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612205677.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Eduardom Szabom v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpeného: advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/112/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/114/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/119/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/117/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/120/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/121/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/118/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/105/2012 z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Partizánske pod číslami konania 3C/112/2012, 3C/114/2012, 3C/119/2012, 3C/117/2012, 3C/120/2012, 3C/121/2012, 5C/118/2012, 6C/105/2012, spojených pod číslom konania 3C/112/2012 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti odporcovi zaplata sumy 125,- € z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 330,- € pod sp.

zn. 3C/112/2012, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 3C/114/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 3C/119/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 3C/117/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 3C/120/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 319,- €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 3C/121/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 319,- €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 5C/118/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 330,- €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 6C/105/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 330,- €. Súd spojil podľa § 112 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku právne veci tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 3C/112/2012, 3C/114/2012, 3C/119/2012, 3C/117/2012, 3C/120/2012, 3C/121/2012, 5C/118/2012 a 6C/105/2012 na spoločné konanie pod spisovú značku 3C/112/2012.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nelegálnym konaním / nesprávnym úradným postupom/ vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci 3C/112/2012 poverením až dňa 12.01.2009 (omeškanie viac ako 6 mesiacov), vo veci 3C/114/2012 až dňa 16.03.2009 (omeškanie viac ako 5 mesiacov), vo veci 3C/119/2012 až dňa 06.08.2009 (omeškanie viac ako 5 mesiacov), vo veci 3C/117/2012 až dňa 13.08.2010 (omeškanie viac ako 5 mesiacov), vo veci 3C/120/2012 až dňa 04.12.2008 (omeškanie viac ako 6 mesiacov), vo veci 3C/121/2012 až dňa 04.12.2008 (omeškanie viac ako 6 mesiacov), vo veci 5C/118/2012 až dňa 12.01.2009 (omeškanie viac ako 6 mesiacov), vo veci 6C/105/2012 až 12.01.2009 (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Ďalej uviedol, že v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ nachádzal. Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Majetková škoda v celkovej výške 125,- € predstavuje náhradu za správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- €, náhradu na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- €, náhradu na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- €. Celkovo si teda uplatnil sumu po 125,- € za každú zo spojených vecí. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane stav predpokladaný zákonom, za stratu dôvery v právo, v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky spôsobené v priamej príčinnej súvislosti nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si vo veci 3C/112/2012 uplatnil v sume 330,- € za 6 mesiacov, vo veci 3C/114/2012 v sume 275,- € za 5 mesiacov, vo veci 3C/119/2012 v sume 275,- € za 5 mesiacov, vo veci 3C/117/2012 v sume 275,- € za 5 mesiacov, vo veci 3C/120/2012 v sume 319,- €, vo veci 3C/121/2012 v sume 319,- €, vo veci 5C/118/2012 v sume 330,- € za 6 mesiacov, vo veci 6C/105/2012 v sume 330,- € za 6 mesiacov. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,- € za každý mesiac omeškania v

činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, teda 660,- € za rok : 12 mesiacov = 55,- € za mesiac. Zároveň uviedol, že vo veci 3C/112/2012 bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 184 dní, vo veci 3C/114/2012 bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 159 dní, vo veci 3C/119/2012 bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 150 dní, vo veci 3C/117/2012 bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 156 dní, vo veci 3C/120/2012 bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 173 dní, vo veci 3C/121/2012 bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 173 dní, vo veci 5C/118/2012 bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 185 dní a vo veci 6C/105/2012 bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 186 dní. Samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú neprávny úradným postupom. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočnenou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej.

V zmysle § 101 ods. 2 OSP súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov, ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané a ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu sp. zn. 3C/112/2012, oboznámením návrhu č.l. 1-4, plnomocenstva č.l. 5, vyjadrenia k námietke zaujatosti sudcov č.l. 9-13, uznesenia KS v Trenčíne č.l. 19, uznesenia na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti č.l. 20, odvolania proti uzneseniu č.l. 24, návrhu odporcu na spojenie vecí a žiadosti o predĺženie lehoty na zaslanie písomného vyjadrenia č.l. 29, predloženia spisu KS v Trenčíne č.l. 33, vrátenia spisu z KS v Trenčíne č.l. 35, uznesenia o spojení vecí na spoločné konanie č.l. 39, odvolania odporcu č.l. 41-42, uznesenia o prerušení konania č.l. 44, odvolania odporcu č.l. 45-46, predloženia KS v Trenčíne č.l. 47, uznesenia KS v Trenčíne o zamietnutí návrhu na prerušenie konania č.l. 49, opravného uznesenia KS v Trenčíne č.l. 54, oznámenia o založení originálu znaleckého posudku do spisu č.l. 56, návrhu na zrušenie pojednávania č.l. 61, sťažnosti č.l. 63 a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním zo dňa 22.11.2013, v ktorom žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť a nepriznať mu náhradu trov konania. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. V konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky konania, lebo v žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, tzn. nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch, preto namietal, že navrhovateľ nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody, keď požadovanie paušálnych súm za spomínané všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. Uviedol, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody 23.04.2012, pričom už dňa 28.09.2012 boli súdu doručené predmetné žaloby v spojenej veci a je teda zrejmé, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prieťahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenie sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. K výške majetkovej škody uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. Navrhovateľ tak nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné preukázať existenciu škody a úvaha pri stanovení výšky škody

pri paušálnych sumách za každý deň prietáhov v konaní, ktoré si navrhovateľ uplatňuje sú len hypotetické, ďalej je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zrušil. Táto podmienka nie je splnená. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. K nemajetkovej ujme uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, lebo nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou, pričom v danom prípade samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy s poukazom na splnenie náležitostí § ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Vznik nemajetkovej ujmy právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom pocity členov riadiacich orgánov v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty, nedôvery“ sú v predmetnom konaní irelevantné v poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietáhmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Navrhovateľ uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ktoré bližšie nekonkretizoval a neupresnil v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa“. Pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má ten účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. V závere poukázal na to, že práve praktiky navrhovateľa sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, sudy skonštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany právo spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Táto skutočnosť má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávného úradného postupu, lebo sudy v prípade posudzovania návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s tým je spojená vyššie časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. V závere odporca konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k namietanému nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik skutočnej škody a neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že súd rozhodol po uplynutí 15-dňovej lehoty a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu, teda nie sú splnené základné zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto žiadal žalobu zamietnuť.

Dňa 31.01.2014 doručil odporca doplnenie vyjadrenia, v ktorom uviedol, že keďže má podozrenie, že navrhovateľ podá návrh na prerušenie konania z dôvodu, že navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť na ústavný súd, neexistujú zákonné dôvody na prerušenie konania.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 17NcC/567/2012-19 zo dňa 24.10.2012 rozhodol, že sudca Okresného súdu partizánske JUDr. Eduard Szabo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/112/2012.

Tunajší súd uznesením č.k. 3C/112/2012-44 zo dňa 13.03.2014 konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti podanej navrhovateľom, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 17Co/427/2014-49 zo dňa 16.04.2014 uznesenie tunajšieho súdu o prerušení konania zmenil tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol v spojení s opravným uznesením č.k. 17Co/427/2014-54 zo dňa 12.06.2014.

Navrhovateľ dňa 13.06.2014 doručil tunajšiemu súdu oznámenie o založení originálu znaleckého posudku do súdneho spisu, podľa ktorého je znalecký posudok založený v spise sp. zn. 5C/99/2012. Keďže podľa navrhovateľa udalosť vyvolávajúca škodu, mechanizmus vzniku škody, zodpovedný subjekt, ako aj príčinná súvislosť sú spoľahlivo identifikované, bolo potrebné ustáliť len výšku škody. Preto j nepochybné, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie dosahuje hodnotu minimálne 30,76 € a majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania o zmene súdneho exekútora dosahuje hodnotu minimálne 31,68 €. Okrem toho je nepochybné, že porušením

práv navrhovateľa vznikla aj nemajetková ujma, ktorú je možné s ohľadom na prax Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky objektívne stanoviť vo výške určenej žalobou. Zo spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5Er/5/2009, 5Er/62/2008, 4Er/252/2009 2Er/395/2010, 5Er/2567/2008, 4Er/2567/2008, 5Er/4/2009 a 6Er/4/2009 vyplýva, že poverenia na vykonanie exekúcie v jednotlivých exekučných veciach boli vydané v zákonnej lehote 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. Exekúcie boli v konečnom dôsledku právoplatne zastavené v spojení s rozhodnutiami odvolacieho súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premičí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premičacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom ku dňu začatia exekučného konania (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Dokazovaním v predmetnej právnej veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, a preto ho zamietol.

K námietke odporcu, že navrhovateľ podal návrh predčasne súd uvádza, že navrhovateľ sa na odporcu obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.04.2012, pričom podal návrh na súd skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti /27.09.2012/. Aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z vyjadrenia odporcu, a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula, teda návrh už nemožno považovať za predčasne podaný.

Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní súd nerozhodol do 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd v tomto prípade neskúmal, či došlo k prieťahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej, resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Z hľadiska posúdenia lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súd zistil, že vo všetkých exekučných veciach súd v lehote 15 dní odo dňa doručenia poverenia riadne udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.

Súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd „ex off“ povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj notárske zápisnice, vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku „res iudicata“.

Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Pritom medziiným skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti,

či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 Občianskeho súdneho poriadku. V štádiu exekučného konania, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu exekučný súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 Občianskeho súdneho poriadku) - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Dokazovanie (vyžadujúce nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného) v tejto časti exekučného konania neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa má povinný prvýkrát dozvedieť až dorúčením upovedomenia o začatí exekúcie. K takému právnomu záveru dospel aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5 MCdo 11/2012 zo dňa 29.04.2013.

Súd má za to, že navrhovateľovi nemohla vzniknúť majetková škoda, akú si uplatňuje pre rozhodnutie súdu, ale výška, akú si uplatňuje, by mohla vzniknúť v prípade nezákonne vydaného rozhodnutia exekučného súdu, kde však pre vznik základu nároku musí byť nezákonné rozhodnutie zrušené. V danom prípade navrhovateľ nepodal proti rozhodnutiu súdu žiadny opravný prostriedok za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia súdu, len odvolanie, pričom odvolací súd potvrdil zastavujúce uznesenie súdu prvého stupňa, čím sa stotožnil s jeho zákonnosťou. V takomto prípade by teda mohol byť daný jednak základ nároku a jednak príčinná súvislosť so škodou, ak vznikla. Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody, ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ, a to zodpovednosť odporcu za škodu.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon, resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy („Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“).

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

V tejto súvislosti súd uvádza, že škoda nemôže byť uplatnená v nejakej paušálnej sume, ale musí byť preukázaná, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však navrhovateľ nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Škodu charakterizuje v hypotetickej rovine a poukazuje na zvýšené mzdové náklady, náklady na poštovné, telekomunikačné služby, tlač, úpravu informačného systému, ktorých existencia,

výška a príčinná súvislosť ako základné atribúty zodpovednosti za škodu preukázané neboli, ale naopak bolo preukázané, že súd konal riadne a v súlade so zákonom a zákonnosť tohto postupu potvrdil vo všetkých exekučných veciach aj odvolací súd potvrdzujúcimi uzneseniami.

K tomuto tvrdeniu súd uvádza, že pri použití výkladu, aký použil navrhovateľ, by si mohli žiadať náhradu škody od štátu aj podnikatelia v súvislosti napr. so zmenou legislatívy, v dôsledku ktorých musia vykonať ich zamestnanci pracovné výkony, ktoré predtým nevykonávali, pričom ich spôsobil štát svojou legislatívnou činnosťou. Takýto výklad je podľa názoru súdu nesprávny a nepoužiteľný.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako je to v zákone koncipované, uvedené písmená a), c), d) sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b), podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo.

Nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty na vydanie poverenia 15 dní. Súd dospel k záveru, že o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia vo všetkých vyššie uvedených exekučných konaniach bolo rozhodnuté v 15-dňovej lehote odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. Nie sú preto pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že súd rozhodol s omeškaním vo veci 3C/112/2012 viac ako 184 dní, vo veci 3C/114/2012 viac ako 159 dní, vo veci 3C/119/2012 viac ako 150 dní, vo veci 3C/117/2012 viac ako 156 dní, vo veci 3C/120/2012 viac ako 173 dní, vo veci 3C/121/2012 viac ako 173 dní, vo veci 5C/118/2012 viac ako 185 dní a vo veci 6C/105/2012 viac ako 186 dní. Z okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidí dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nebol preukázaný základ nároku.

Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. Konštatovanie, že vo veci išlo o prietah, nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať a ani nebol zistený. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľovi by bolo v rozpore s ustanovením § 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve navrhovateľ, ktorého základ jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských zmlúv, a to na základe formulárových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, s cieľom v neprehľadnej, zložito formulovanými podmienkami s oslovením tej najzraniteľnejšej skupiny obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvnými podmienkami rozumieť, dosiahnuť zisk, sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že využíval práve rozhodcovské doložky a o jeho nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať, to nerobili a priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktne domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol. Naopak, jeho podnikateľskou činnosťou sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporcom k jeho vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenských spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedol, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľom práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického

využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. V danom prípade je zodpovednosť štátu za škodu vylúčená, lebo absentuje nesprávny úradný postup a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože takéto rozhodnutie neexistuje, teda neboli preukázané základné aspekty zodpovednosti štátu za škodu, súd vydal prvostupňové rozhodnutia v súlade so zákonom, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd, preto súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedené na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 3C/112/2012, 3C/114/2012, 3C/119/2012, 3C/117/2012, 3C/120/2012, 3C/121/2012, 5C/118/2012, 6C/105/2012 ako nedôvodné zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.